

ВИХОВНА РОБОТА

І ПЛАЧЕ ВІД ЩАСТЯ СОЛДАТ

Сценарій Дня Перемоги

Ганна ВАНЕК, педагог-організатор;
Віталій ЯНКОВЕЦЬКИЙ, вихователь школи-інтернату для сліпих та слабозорих дітей, м. Слов'янськ, Донецька обл.

В актовій залі зібралися учні школи, педагоги, співробітники закладу, запрошені ветерани Великої Вітчизняної війни.

(Звучить сигнал «Увага».)

Ведучий. Звільненню світу від фашистської чуми присвячується.

Дорогі ветерани, учні, гості, вчителі, співробітники школи! Сьогодні ми зібралися тут, щоб відзначити велике, світле свято — День Перемоги! Це день пам'яті та скорботи за загиблими, данина поваги живим ветеранам, героям, усім, хто пройшов вогняними дорогами війни, хто увійшов у безсмертя, хто зараз живе серед нас — їм присвячується ця програма!

Ведуча. Сьогодні в нас у гостях ветерани війни... *(Список гостей, вручення квітів. Звучить пісня «Вічний вогонь», муз. А. Філіпенка, слова Д. Чибісова. Виходить солдат, стає на коліна перед імпровізованим Вічним вогнем. Кілька школярів кладуть квіти і вітаються з ветераном.)*

Школярі. Скажіть, а ви воювали?

Ветеран. Так, воював.

Школярі. Розкажіть нам, будь ласка, чи страшно було на війні? А як це — бомбардування? Як почалася війна? Якими ви були, коли почалася війна?

Ведуча

Це на світанку сталося колись:
Стривожений, із муками і жалем
Світ стрепенувся, кров'ю вмить заливсь,
Неначе розпанаханий кинджалом.
Війна назустріч молодому дню
Із гуркотом, із брязкотом котилась,
Лавиною металу і вогню
На нашу землю й долю навалилась.

Ветеран. Сідайте і слухайте уважно. Про минулу війну необхідно знати всім. Треба пам'ятати, якою ціною завойований День Перемоги, які руй-

нування принесла війна, які рани залишила вона і в душах людей, і на тілі землі. Ішов 1941 рік, у той пам'ятний червневий день випускники 1941 року танцювали свій останній шкільний вальс і не знали, що за кілька хвилин їх захопить у свої обійми кривавий танець війни.

(Три пари танцюють вальс, який уривається. Чутно розриви снарядів, виття сирени.)

Ведуча. Чорною хмарою пронеслася звістка про підступний напад фашистських загарбників на нашу землю.

Ведучий. Гарматний гуркіт був таким сильним, що люди втрачали слух, ядучі гази випадали очі. Гуркіт. Страх. Вибухи. Вереск куль.

Ведуча. Ішли на фронт усі, бажання захистити свою країну було величезним. Пісня «Священна війна» стала народним гімном гніву і тієї правди, перед якою ворог безсилий.

Ведучий. На вокзалах із піснею «Священна війна» рідні і друзі проводжали на фронт призовників і добровольців.

(Звучить пісня «Священна війна» на музику О. Александрова, слова Лебедева-Кумача. Хлопці беруть гвинтівки, шикуються і йдуть. Дівчата махають їм хустками.)

Ведуча. Війна зруйнувала і жіночі долі. Дівчата військових років... Зв'язкові, розвідниці, медичні сестри — як багато вони значили на війні.

Ведучий. Боязкі робилися сміливцями, а сміливці — героями.

(Дівчата надягають пов'язки з червоними хрестами на руки, через плече — медичні сумки, а на голови — пілотки.)

Дівчата

Іди, дівчино, донько Батьківщини, —
Настала нині подвигів пора.
Хіба сестра пораненого кине?..
Твої слова — бальзам для серця й ран.
Хай славиться ім'я твоє, дівчино!

Як матері ім'я, воно не згине!
Зовуть фронти — і йдуть радянські люди,
Братам ти допоможеш у бою.
Якщо ворожа куля влучить в груди —
Ти, ніжна, рану пов'язи мою.
Твоя турбота нам за ліки буде,
А смерть про нас і думати забуде!
(Хлопець у гімнастерці грає на баяні сумну мелодію.)

Дівчата. Дівчата, а може, заспіваємо? Давай-те нашу знамениту «Катюшу».
(Дівчата співають один куплет і приспів пісні.)

Ведучий. Війна і пісня. Здавалося б, тягар та страждання військового часу не залишає місця для пісні...

Ведуча. І все ж пісня завжди супроводжує солдата в поході, на привалі, а інколи і в бою.

Ведучий. Від пісні серця було тісно, вона вела на смертний бій, щоб громити ворога під пісню, затуляючи собою Батьківщину!
(Звучить фрагмент пісні «На безіменній висоті».)

Ведуча. У свої 17 років вони хотіли хоч краєм напівдитячої долоньки доторкнутися до невипробуваного щастя, яке дорослі називають любов'ю.
(Тихо звучить пісня «В землянці». Ведучий декламує вірш.)

Ведучий
О, почуття твої високі, чисті,
Натура поетична і проста!
Твої думки, жадання — пломенисті,
Твоя любов — легенда на вустах,
Нехай живуть любов, діла вогнисті
Й дівочі руки, творчі, мозолисті!

Ведуча. Війна намоглася не тільки на дорослих, але й на дітей: бомбардування, голод, холод, розлука з рідними. Війна вторглася в дитинство та юність.

За обрій сонечко сіда,
У небі спалахнула вже зоря.
Дідусь з цікавістю газети огляда,
Бабусенька зі мною поезії чита.
Тихо в бабусі я спитала:
— Як же дитинство у вас минало?
Чи вчилися у школі? А цукерки були?
Чи мріяли швидше, як я, підрости?
Бабуся мене пригорнула до себе:
— Дорослими, внучко, ми рано ставали.
У віці такому, як ти, вже працювали —
Перемогу разом з батьками здобували.

Тяжко було у роки ті нам жити,
Не про цукерки мріяли ми.
Діти просили у матері хліба,
А та зі слізьми дивилась на них...
Роки війни нелегко згадати,
Тим паче дитинство. Чи було воно?
Бабуся далі не змогла доказати,
Вийшла з кімнати, змахнувши сльозу.
Ми, перемоги нащадки, сьогодні
Доземно вклонімося дітям війни
За синє небо, за сонце і зорі,
За мир, що нам дарували вони.
(Інсценізація уривку з твору К. Симонова «Син артилериста».)

Ведучий. Довгі переходи і короткі привали, виснажливі бої й довгоочікувані перепочинки між боями. І як нагорода — пісня.
(Звучить фрагмент пісні «Смуглянка» з танцем.)

Ведуча. Знали солдати, що смерть очікує багатьох, знали, що війна — не парад, не свято. І все ж звучали на фронті жарти, лунав сміх, інколи бійці були не проти і станцювати. Життя тривало і в окопах.

Солдат. А чи не станцювати нам?!
(Жартівливий танець із хустками.)

Ведучий. 5 липня 1943 року почалися бої, що остаточно змінили становище на користь нашої армії. Радянські війська здійснили найпотужніший удар артилерії. З повітря бомбила авіація, стіною вогню зустріли ворогів піхотинці, зенітники. Кинулися в атаку сталеві потоки Т-34...

Солдат
Великий гнів і негасимий пал
Тобі левину навівали силу,
Бо всі боролись за Отчизну милу,
Як за життя, — солдат і генерал.
Ти пам'ятаєш мури Сталінграда
І грізні громи Курської дуги?
Приніс ти на дніпрові береги
Гілля зелене батьківського саду!
Од Волги й Дону ніс ти до Карпат,
Свого народу здійснюючи волю,
Жадобу помсти, крик святого болю,
Син матері і брату — рідний брат.
Поглянь в вікно — твоя це перемога,
Це дружби й братства пам'ятник живий,
Цей лан, цей сад, цей порив твій і мій,
Ця в безміри прокладена дорога.

Ведучий. І знову весна, переможна. Як її чекали, як вірили в неї, як наближали її...

(Фонограма «Наказу про закінчення війни», читає Левітан. Звучить пісня «Журавлі» на слова Н. Нагоди, музика А. Пашкевича.)

Ведуча. Але перемога — не тільки радість, але і скорбота. Не було жодної родини, жодного дому, якого не торкнулося горе. Фашисти знищили лише в Україні 14 мільйонів осіб. Роки не стерли в душі кожного з нас тих ран, які завдала війна, не викреслили з пам'яті тих, хто загинув, звільняючи нашу Батьківщину.

(Фрагмент пісні «Мати ходить на курган».)

Ведучий. Матері десятиліттями чекали синів, які так і не повернулися з війни, скільки дружин не дочекалось чоловіків! Вічна слава і вічна пам'ять полеглим у жорстоких боях! Прошу всіх встати!

Ведуча

Вічна пам'ять і вічна їм слава.
Голови низько в скорботі схиляємо,
Вас не забудемо, вас пам'ятаємо.
І обіцяємо вічно, завжди
Пам'ять про вас пронести!

Ведучий. Оголошується хвилинка мовчання!
(Хвилинка мовчання відраховується за метро-

номом. Звучить пісня В. Висоцького «На братських могилах».)

Ведуча. Настав мирний час, але прами війни не зарубцювалися. Живі ще ті, хто проливав кров і піт в окопах, хто, підставивши ящик під ноги, бо не діставав до верстата, виконував усе одно кілька норм випуску снарядів, хто, впрігшись замість коней у плуг, ростив хліб, так потрібний для фронту, для перемоги...

Ведучий

Кривавим сном відкорчилась війна,
Літа зарубцювали давні рани...
Під кулями ворожими сповна
За типу заплатили ветерани.
В атаки йшли вони не ради нагород,
Поранені страждали в медсанбатах...
За цвіт життя завдячує народ
Полеглим і посивілим солдатам.

Ведуча. Слово надається нашим ветеранам...
(Виступ ветеранів.)

Ведуча. Полеглим у боях вічна пам'ять! Захисникам Вітчизни — слава, слава, слава!
(Грає духовий оркестр, що виконує пісню «День Перемоги».)

Слідкуй, коли твоє улюблене видання вийшло з друку

Виберіть видання

- Управління освітою
- Директор школи
- Завуч
- Класний керівник

Видання

Вихід номерів

Редакція

Наші заходи

Дивись на сайті www.osvita.ua

журнал

«Дошкілля»

газета

«Психолог дошкілля»

РАЗОМ ДЕШЕВШЕ!

Ціна на 2 міс. — 59,87 грн
Ціна на 6 міс. — 179,61 грн

Пільговий комплект

Кожні 2 місяці
1 журнал, 2 газети